

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

บิณฑบาตเงิน

ดีละ เอามานี้ก็หลวงตาช่วยทำบุญให้ หลวงตาทำงานแทนพี่น้องทั้งหลายต่างหากนะ ศรัทธาเป็นของพี่น้องทั้งหลาย สมบัติบุญกุศลทั้งหลายเป็นของท่านทั้งหลายเอง หลวงตาเป็นผู้ทำหน้าที่แทน ๆ เท่านั้น เหล่านี้เข้าเท่าไรก็ออกเท่านั้น ออกเรื่อย ๆ

เราไม่ได้หยุดสักวันนะ ตั้งแต่วันจันทร์มาเรื่อยจนกระทั่งถึงวันศุกร์ ไปโรงพยาบาลนั้น ๆ ทุกวัน ๆ เอาของไปแจก เอาพวกอาหารไปเทลงเลย ๆ พวกข้าวสาร เครื่องกระป๋องอะไร มันหลายอย่าง เต็มรถพอดิ ๆ เมื่อวานนี้ไปส่งดาว ส่งดาวนี้ก็ช่วยมาก หลายล้าน ทั้งรถ ทั้งติดหนี้ ทางรัฐบาลว่าจะให้เงินงบประมาณมาให้ซื้อของในวงเงินเท่านั้น ทีนี้เวลาซื้อของมาแล้วเขาไม่มีเงินมาให้ ตกลงเลยมาทางนี้ตรงนี้ละ เราใช้หนี้ให้

ใช้หนี้ให้หลายโรงปีนี้ นี่ละเป็นต้นเหตุที่ให้เราได้คิดถึง เรื่องบิณฑบาตเงินพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติเรา เพราะรัฐบาลถึงขนาดที่ว่าไม่มีเงินเดือนจ่ายให้ข้าราชการที่ทำงานอยู่ในโรงพยาบาล มาขอหลายโรงแล้ว นี่ละสะดุดใจเอามาก เพราะฉะนั้นจึงได้ปรารถนาขึ้นมาถึงเรื่องที่จะบิณฑบาตเงินช่วยชาติ บิณฑบาตหมดทั่วประเทศนี้แหละ กำลังเสนอเข้าไปทางภายใน ไม่ทราบทางโน้นจะวายังไงกัน

เรามีแต่ความเมตตาสงสารล้นหัวใจ ไม่ใช่ธรรมดานะ ล้นหัวใจ ครอบโลกธาตุเลยความเมตตา แต่การปกครองบ้านเมือง บริหารบ้านเมือง เราไม่รู้ เพราะฉะนั้นจึงต้องส่งเข้าไปปรึกษาหารือทางโน้นเห็นดียังไง ถ้าทางโน้นเห็นดีด้วย เราพร้อมเสมอเราบอก เราจะช่วย เอาชื่อของเราลงไป ออกโทรทัศน์ออกเลย ถ้าเป็นของอย่างนี้แล้วเปิดเลย

คือเราตั้งใจช่วยโลกจริง ๆ ด้วยน้ำใจของเรา มีเท่าไรทุ่มหมดเลย เราได้บอกว่าวัดนี้อย่างน้อยที่สุดหนึ่งล้าน ตั้งไว้เลย ให้เลยทันทีหนึ่งล้านเป็นอย่างน้อย แต่เวลาเริ่มเข้าจริง ๆ อาจจะมากกว่านั้น ตั้งพื้นฐานไว้ล้านหนึ่งเลย ถ้าทางรัฐบาลเห็นดีด้วยแล้วเราก็ก้อทันทีเลย เพราะเราเป็นผู้เสนอเรื่องเหล่านี้ ถ้าทางโน้นไม่เอาก็จะทำยังไง

บ้านเมืองเรารู้สึกว่ายุบยอบลงมาก เพราะฉะนั้นจึงได้เตือนพี่น้องทั้งหลายให้ประหยัดนะ อย่าลืมนื้อลืมตัว ทุกสิ่งทุกอย่างให้ใช้พอประมาณ ๆ การอยู่การกินการใช้ การสอยให้พอประมาณ อย่าลืมนื้อลืมตัว ให้เป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเองบ้าง เวลานี้

แสดงให้เห็นชัดเจนแล้วประเทศเพื่อนบ้านเขา พอพูดอย่างนี้มาก็ไม่กี่วันนะก็ได้ทราบข่าวว่าเขายึด นั่นเห็นไหมละ ดิดหนีเขาไม่มีเงินให้เขา เขาเข้ายึดธนาคาร ยึดทั่วประเทศเลย นี่แบบกลืนเงียบกินเงียบ เขาเรียกสงครามเศรษฐกิจ กินแบบนี้ละ

เพราะฉะนั้นเราจึงรีบตื่นเนื้อตื่นตัวนะ เตียวเขามาสูบเอากริบทีเตียวแล้วหมดเมืองไทยเราหมด ไม่เคยเป็นข้าของใครเลย จะมาเป็นข้าของเขา โอ๊ย ให้ตายเสียทั้งประเทศนี้เสียดีกว่าจะไปเป็นข้าคน นี่ละเราสลดสังเวชตอนนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงได้ออกลวดลายบ้างว่าเงอะ ปีนี่หลงตาออกลวดลาย เอ้า ชื่อของเราเอาออกเลย

แต่ก่อนใครมาถ่ายรูปหรือมาอะไรไม่ได้ทั้งนั้น แต่เวลาออกเพื่อชาตินี้ออกเลย จะออกทางโทรทัศน์ออกทางไหนออกเลย เราพร้อมเสมอเพื่อชาติ เราไม่มีอะไรในตัวของเรา มีแต่เพื่อชาติทั้งนั้น จะออกทางไหนก็ตาม เอาชื่อเราออกหน้า ๆ ได้เลย บอกว่าได้เลยได้ทั้งนั้น เปิดเลยถ้าอย่างนี้ เราเพื่อชาตินี้

โถ ชาติล่มจมเป็นของเล็กน้อยเมื่อไร ให้ตายเสียดีกว่าชาติจะล่มจม ไปเป็นข้าเขามีอย่างเธอ นี่ซิจึงว่าเมืองไทยเราให้ต่างคนต่างเป็นจิตเป็นใจเป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเอง ให้สงวน รักชาติทุกคน ๆ หากเรื่องราวมันเกิดขึ้นมาที่จะให้เป็นอย่างที่ว่านี้จริง ๆ แล้ว ทุกคนทุกบาททุกสตางค์ให้เพื่อตัวเอง ๆ เพื่อตัวเองก็เพื่อชาตินั่นเอง อย่าตระหนี่ถี่เหนียว ฟาดลงไปเป็นล้าน ๆ เป็นใครคนหนึ่ง ๆ แล้วก็ท่วมบึงเลยแหละเงินเราทั้งชาติ

ดิดหนีเขาตั้งแสนกว่าล้าน นี่ที่เราตกใจเอามากนะ ตื่น รู้สึกว่าสะดุดใจ เวลาสอบถามเขาเขาว่าดิดหนีเขาตั้งแสนกว่าล้าน น้อยเมื่อไร แล้วเพื่อนบ้านเขาถูกยึด ๆ นี่ละดิดหนีเขามาก เขายึดเอา ๆ เรานอนใจอยู่ได้หรือ แต่ก่อนเรายังไม่ได้ยินเพื่อนบ้านเขาถูกยึดนะ พอพูดอันนี้แล้วเรากลับจะถูกยึด กลับจะถูกเขากำเอาที่เตียวแล้วตายนะ สงครามนี้สงครามเงียบนะ กลืนทีเตียวไม่ต้องเคี้ยว ต้องระวังให้ดีนะ ให้รีบตื่นเนื้อตื่นตัว พอว่าอย่างนั้นไม่นานได้ยินข่าวแล้ว ถูกเขายึดอย่างที่ว่า เอาเลย นี่มันเป็นอย่างนั้นเสียจะทำยังไง

ชาติเป็นใหญ่มากที่สุด พระมหากษัตริย์อยู่ตรงกลาง ชาติห้อมล้อมหมดทั่วประเทศ ห้อมล้อมหมด พระมหากษัตริย์อยู่ตรงกลาง เป็นจุดศูนย์กลาง เป็นแก่น เป็นรากแก้ว อยู่ตรงนี้ เราทำนี้เราทำเพื่อชาติ ห้อมล้อมด้วยพระมหากษัตริย์ ก็เป็นสง่าราศี ชิเมืองไทยเรา ถูกเขากดพริบทีเตียวหมดเลยไม่มีเหลือ พระมหากษัตริย์ก็ไม่มีศักดิ์ศรีอะไรเลยถ้าเขาได้สูบไปแล้วนะ สูบไปแล้วหมดเลย ชาติไทยไม่มีความหมายจะว่ายังไง เราต้องการเธอความไม่มีความหมายในชาติของเราซึ่งเคยมีความหมายมาตั้งแต่เดิม

นี่ละเราตกใจอันนี้ถึงได้รีบตื่น เรียกว่าตื่นตัวก็ได้เพราะเห็นทางโรงพยาบาลต่าง ๆ มาขอ เงินเดือนไม่มีก็มีนะ เวลานี้เราให้เงินเดือนแทน ในโรงพยาบาลไม่ได้

เงินเดือนมาเท่านั้นเดือนเท่านั้นเดือน เราเสียย้อนหลังให้หมดเลย เดือนละเท่าไร ๆ เสียเดือนหนึ่ง โถ ไมใช่น้อย ๆ นะโรงพยาบาล เสียย้อนหลังให้ เงินเดือนเขาไม่มี เอ้า ให้ ๆ จ่ายให้ ๆ ถ้ารัฐบาลเอามาแล้ว ที่จ่ายไปแล้วก็เป็นอันว่าจ่ายไปแล้วเราไม่เอาคืน แต่เราจะไม่จ่ายต่อไปเท่านั้นเอง ที่ให้ไปแล้วก็ให้ไปเลย ที่ยังไม่ให้ถ้ารัฐบาลเอาเงินเดือนมาให้แล้วเราก็ไม่จ่าย เท่านั้นเอง เวลานี้จ่ายอย่างนั้นละ จ่ายมาได้สองเดือนสามเดือนแล้ว มั้ง จ่ายย้อนหลังก็มี โถ ไมใช่น้อย ๆ นะ มันไหลอยู่ทั่วประเทศ

เหมือนตะกร้าตักน้ำ วัดนี้เหมือนเอาตะกร้าตักน้ำ พอยกขึ้นชำหมดเลยไม่มีเหลือ วัดนี้ไม่มีเหลือ พอยกขึ้น เอาตะกร้าตักน้ำพอยกขึ้นชำหมดเลย น้ำไหลออกหมด นี่ก็เหมือนกัน ไหลเข้ามาแล้วก็ไหลออก ไหลออกไม่หยุดไม่หย่อน ไม่ทราบว่าจะไหนมุมใดที่ช่วยโลกเวลานี้ จนกระทั่งเครื่องร้อน ต้องได้บอกเรื่อย ๆ ว่าเครื่องร้อน พักเครื่องก่อน ๆ ถ้าว่าเงินหมดมันเสียเกียรติ ความจริงเงินหมดแต่บอกว่าพักเครื่องขนาดนั้นละเดี๋ยวนี้ พักเครื่องเรื่อยนะระยะนี้

โรงเรียน ราชการต่าง ๆ จำเป็นอะไรเข้ามา ๆ ให้ไป ๆ สำคัญที่โรงพยาบาล เวลานี้เครื่องมือแพทย์ก็หลังไหลเข้ามา มาที่นี้หมด เราก็รับไว้ ๆ สิ่งเรื่อย ๆ ไหลเข้ามา ๆ บิลรับเงินก็ไหลเข้ามาเรื่อย ๆ พอเครื่องมือตกเข้ามาถึงแล้วบิลรับเงินก็มาพร้อมกัน ๆ จ่ายเรื่อย ๆ อยู่อย่างนั้นไม่ได้หยุดได้หย่อน เราช่วยเสียให้เต็มความสามารถของเรา

นี่ก็รู้สึกว่าเป็นความแน่ใจแล้วว่าโรคท้องของเราดีขึ้นโดยลำดับ แข็งแรงขึ้น เมื่อเข้านี้บิณฑบาตสุดสายนะ ได้ ๑๗๖ บาท เฉพาะบาตรหลวงตองค์เดียว เต็มบาตรแล้วเทฯ ๑๗๖ บาท บิณฑบาตได้สุดสายนะ ถ้าธรรมดาไม่ได้ เมื่อเข้านี้บิณฑบาตได้สุดสายนะ รู้สึกว่าแข็งแรงขึ้นเรื่อย ๆ เป็นที่แน่ใจ

แต่ก่อนเดินจากกุฏิมาศาลานี้ก็จะไม่ถึง มันอ่อนเปลี้ยของมัน ส่วนอื่นไม่เจ็บไม่ปวดมีแต่อ่อนลงเรื่อย ๆ เอาอะไรมาฉันก็อ่อนลงเรื่อย ไม่สนใจ ก็มียาหม้อจีนนี้ พันขึ้นมาโดยลำดับลำดา เป็นที่แน่ใจว่าหายละไม่สงสัย เพราะดีขึ้นทุกวัน ดีขึ้นเรื่อย ๆ ก็ทำประโยชน์ให้โลกเรื่อย ๆ อย่างนี้ละ

เราอยู่นี่อยู่เพื่อทำประโยชน์ให้โลกนะ เราไม่ได้อยู่เพื่อทำประโยชน์ให้เรา เราพูดตรง ๆ เรายื่นพอแล้วทุกอย่าง ไม่มีอะไรบกพร่องแล้ว ในหัวใจของเราเต็มไปด้วยธรรม ธรรมนั้นคือธรรมพอแล้ว เต็มหัวใจแล้ว เราไม่ต้องการอะไรทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่ดินทำเพื่อโลก สำหรับเราเองไม่มีความหมายอะไรละในเรื่องเหล่านี้ เราไม่เอาเราพอแล้ว เราสร้างบุญกุศลมาตั้งแต่วันบวชจนกระทั่งปานนี้แล้ว ได้ ๖๔-๖๕ ปีแล้วมังบวชมาที่ตั้งหน้าสร้างความคิด ความชั่วไม่สร้างตลอดมา เอาเต็มเม็ดเต็มหน่วย จนกระทั่งถึงขั้นพอแล้ว ที่นี้เราไม่เอาอะไรอีกแล้วเราบอกชัดเลย ๆ เราบอกพี่น้องทั้งหลาย

ปี ๒๕๕๐ นี้เป็นปีที่เปิด ทุกปีเราไม่เคยเปิด รู้เท่าไรก็เหมือนไม่รู้ไม่เห็นเสีย เทศน์สอนไปเรื่อย ๆ แต่ไม่ได้บอกว่าตัวรู้ตัวเห็น ปีนี้บอกเสียแล้ว บอกว่ารู้ รู้ถึงขั้นพอแล้ว ถึงขนาดที่ว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว นี่พูดอีกแล้วปีนี้ ปีนี้พูด ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว เราจะไม่กลับมาเกิดอีกแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงทำประโยชน์ให้โลกเสียเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงเวลาแล้วก็ดีดฝั่งเดียวเท่านั้นไม่ยากอะไร

กบเขียดตายยังไง เฉากบเผาเขียดยังไงเผาเราได้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงทำเมรุไว้ นั่น เมรุนั้นจะมาหรรษาอยู่เหิงวุ่นวาย เมรุเรามาทำไว้เองเป็นรอยเบอร์ของเรา หลวงตาบัวตายแล้วมาเผาตรงนี้เลยนะ ถ้าหากปล่อยให้คนอื่นทำจะเต็มไปหมด ศพของเรานี้รู้สึกว่าจะหนาแน่นยิ่งกว่าศพครูบาอาจารย์ทั้งหลายนะ เพราะสายงานมันกว้างนี่นะ ถ้าพูดถึงว่าเทศน์ก็ทั่วประเทศไทย เทปก็ทั่วประเทศไทย หนังสือทั่วประเทศไทย และการทำประโยชน์ให้โลกนี้ก็ทั่วประเทศไทย ไม่ว่าภาคไหนช่วยทั้งนั้น ๆ เลย

สายงานมันกว้าง ทีนี้เวลาตายแล้วคนจะมากองกันอยู่นี่ซิ เราจึงต้องทำของเราไว้เสีย ทำเมรุไว้ ใครมองไปก็เห็นเมรุทำเรียบร้อยแล้ว เวลาตายแล้วจับยึดเข้านั้นเลยสบายไปเลย ไม่ให้ยุ่ง ยุ่งอะไร เงินนั้นเอาไปทำประโยชน์อย่างอื่นดีกว่าที่จะมาทำเมรุจรดเมฆนุ่น เสรีแล้วเอาไฟเผาไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร

ฟังทุก ๆ คนนะ การทำบุญให้ทาน การทำความดีนี้มีวันพอมิเมืองพอ แต่การดำเนินหรือการเดินตามกิเลสนี้ไม่มีเมืองพอ ได้เท่าไรเหมือนกับไฟได้เชื้อ ได้มาเท่าไร ยิ่งอยากยิ่งหิวยิ่งโหย ยิ่งเดินยิ่งติด ดิ้นจนกระทั่งวันตาย นี่เรื่องกิเลสหลอกคนตมคนไม่มีเมืองพอ แต่ธรรมแล้วพอ ดังที่พูดนี้ นี่พอแล้ว ไม่เอาอะไรอีกแล้ว ในสามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เอาอะไรอีกแล้ว เราพอทุกสิ่งทุกอย่าง

เรามีแต่หัวใจโลกเท่านั้นมาติดข้องอยู่ในหัวใจเรา เพราะฉะนั้นเราจึงได้ช่วยโลกเต็มกำลังความสามารถ นอกนั้นเราไม่มีอะไรติดหัวใจ บอกว่าตายแล้วก็เท่านั้นละ ดีดเลย ให้ถึงเสียเมืองพอ ไม่ต้องกลับมาเกิดอีกแล้ว ให้รู้ชัด ๆ อยู่ในหัวใจนี่ซิ พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถามพระองค์ เพราะเป็นของอย่างเดียวกันอันเดียวกัน ถามกันทำไม

ก็เหมือนกับต่างคนต่างรับประทาน ต่างคนต่างอิม ถามกันทำไม นี่ก็เหมือนกัน นั่นแหละ รสเปรี้ยว รสหวาน รสเค็มอะไร ก็รู้ในชีวหาประสาท การปฏิบัติตัวความรู้มากน้อยเพียงไร ได้ผลได้ประโยชน์มากน้อยเพียงไรมันก็รู้เป็นลำดับ ๆ จนกระทั่งถึงขั้นพอก็รู้

จึงขอให้พากันสร้างความคิด ความดีนี้แหละจะพาเราเล็ดลอดออกจากตาข่ายแห่งความเกิดตายกองกันๆ เขาตายทับเรา เราตายทับเขา เราตายทับเรา อยู่อย่างนี้มาก็กับก็กลับแล้ว บุญกุศลยังไม่พอมันก็ต้องได้ดินได้ตื้ออยู่ในกองทุกข์นี้แหละ เมื่อกุศลพอแล้วดีดออกที่เดียวฝั่งเลย พอแล้ว ถ้าพอแล้วเท่านั้นไม่ต้องกลับมาดีตื้อมาดินในกองทุกข์นี้อีกแหละ

สร้างความคิดนี้พอ ถ้าสร้างความคิดชั่วสร้างเท่าไรไม่พอ วิ่งตามกิเลส วิ่งเท่าไรไม่พอ เอาจนตายทิ้งเปล่าๆ นั่นแหละ เศรษฐีมหาเศรษฐีก็กองทุกข์ท่วมทับ เธออย่าไปมองดูโลก ดูกิจการอาการเครื่องประดับร้านเขาซิ ให้มองดูในร้านเขาด้วย ภายในร้านมีอะไรอยู่ในนั้น ช่างนอกประดับร้านด้วยความสวยงามหรูหราฟู่ฟ่า แต่มองเข้าไปข้างในมีแต่ขี้หมูราขี้หมาแห้ง

นี่มองอันนั้น โอ๊ย อันนั้นหรูหรา คนนั้นเขามั่งมีศรีสุข เขามีเงินมีทองมีข้าวมีของ เขามียศถาบรรดาศักดิ์สูง อันนี้เป็นเครื่องประดับร้าน แต่ดูหัวใจแต่ละคน ๆ แล้วเป็นไฟทั้งกองๆ ใหญ่เท่าไรยิ่งกองไฟกองใหญ่ นั่นดูให้ถึงความจริง ธรรมะพระพุทธเจ้าดูให้ถึงความจริง

โลกร้อนเพราะหัวใจคนร้อนต่างหาก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ร้อน จะร้อนอะไรสิ่งเหล่านี้ดิน น้ำ ลม ไฟ อิฐปูนหินทราย ก่อสร้างขึ้นไปจรดเมฆก็ได้ แต่มันไม่ร้อนอันนั้น แต่คนที่ดินติดกอนี้ซิ เสาะแสวงหาเรื่อง มันเดือดร้อนเพราะอันนี้ต่างหาก เพราะฉะนั้นให้รู้จักประมาณ ทำอะไรก็ให้รู้จักประมาณ ถ้ารู้จักประมาณแล้วไม่ค่อยมีความทุกข์มากคนเรา

สำคัญตัวโลกนี่นะ ตัวโลกนี่ขึ้นจากตัวราคะตัณหา ราคะตัณหาเป็นตัวหนุนให้ความโลภเกิดขึ้น ความโลภไม่ได้ขี้ใจก็โกรธก็แค้น นี่ละสองสามตัวนี้เป็นตัวสำคัญมากทำลายโลก ยิ่งตืดยิ่งดินยิ่งส่งเสริม ตัวราคะตัณหาไปไหนมีแต่การส่งเสริมกันทั้งนั้น ดูที่ไหนดูไม่ได้นะ โห พิสิกมันจะเอาให้ตายจริงๆ นี่ราคะตัณหา

ครูอาจารย์ทั้งหลายก็ล่วงไปๆ จะหมดแล้วนะ สายหลวงปู่มั่นนี่หมดแล้ว ที่นี้หมดแล้ว ก็ยังเหลือแต่เราเอาหัวค้ำฟ้าไว้คนเดียวนี้เดี๋ยวนี้ มาอยู่เรานะนี่ องค์นั้นล่วงไปองค์นี้ล่วงไปที่อายุพรรษาแก่กว่าเรานะ ค่อยล่วงไปๆ ลงมาถึงเราก็ก เดียวนี้ถึงเราก็กแล้วนะ เราเอาหัวค้ำฟ้าไว้เดี๋ยวนี้ ก็ยังเหลืออยู่องค์เดียว สายหลวงปู่มั่นมีหลวงตาบัวว้อก ๆ อยู่เบื้ององค์เดียว นอกนั้นก็ไปหมดแล้ว ๆ นี่เราวิตกมาก

การแนะนำสั่งสอนพระเณรก็สั่งสอนเต็มเหนี่ยว ตั้งแต่ ๒๔๙๓ มาจนกระทั่งปานนี้ ถ้าจะได้ประโยชน์ก็ได้ ถ้าไม่ได้ก็ไม่ได้เท่านั้นละ เราก็สอนเต็มกำลังความสามารถ การสอนเราไม่ได้สอนด้วยความสงสัย เราสอนเต็มเม็ดเต็มหน่วย สอน

ด้วยความแน่ใจทุกอย่าง พระเนรจะเอาเป็นผลเป็นประโยชน์ได้ก็ควรจะได้ ถ้าไม่ได้ก็
นอนตายกองกันอยู่ที่นี่ เราก้สุดกำลังความสามารถของเราแล้วจะทำยังไง

วันนี้พูดเพียงเท่านี้ละนะ ไม่พูดมากละ ให้พากันทำความดี อย่าลืมนะความดี
อย่าหลงตามกิเลสมันจะพาจมหมดบ้านหมดเมืองเรานี้ละ
